

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

18 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Ursache Petru,

Judecători - Timofti Vladimir, Alerguș Constantin,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către partea vătămată Bosnea Dumitru, prin care solicită casarea sentinței Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 27 octombrie 2015 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2015, în cauza penală privindu-l pe

Gușila Mihail Andrei, născut la 19 aprilie 1991, originar și domiciliat în r-nul Orhei, s. Pohorniceni.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 09.10.2015 – 27.10.2015 (prima instanță);
2. 25.11.2015 – 03.12.2015 (instanța de apel);
3. 11.02.2016 – 18.05.2016 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 27 octombrie 2015, cauza fiind examinată în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Gușila Mihail a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal și i s-a stabilit pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 160 (una sută șaiszeci) ore.

Corpurile delictive - televizorul de model „Finlux”, un cuțit de bucătărie, o pereche de ochelari pentru soare, o cratiță, o halteră s-a dispus să fie restituite părții vătămate Bosnea Dumitru.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că inculpatul Gușila Mihail, la data de 22.08.2015, aproximativ la orele 03.00, în scopul sustragerii bunurilor altei persoane, aflându-se în apartamentul nr. 18, str. A. Russo 63/4, mun. Chișinău, pe ascuns, a sustras un televizor de model „Finlux”, cu prețul de 3000 lei, un cuțit de bucătărie cu prețul de 800 lei, o pereche de ochelari de soare cu prețul de 300 lei, o cratiță cu prețul de 200 lei, halteră cu prețul de 600 lei, cauzând părții vătămate Bosnea Dumitru, o daună în proporții considerabile, în sumă de 4900 lei.

Acțiunile inculpatului Gușila Mihail au fost calificate de către prima instanță în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal – furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

În temeiul cererii inculpatului Gușila Mihail, prin înscris autentic, admis de prima instanță, cauza penală a fost examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală.

3. Sentința fost atacată cu apel de către avocatul Stănilă Andrei în numele părții vătămate Bosnea Dumitru, solicitând rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului Gușila Mihail, să-i fie stabilită o pedeapsă mai aspră, privativă de libertate, cu admiterea acțiunii civile, examinarea cauzei și încasarea în beneficiul părții vătămate Bosnea Dumitru, din contul inculpatului Gușila Mihail a prejudiciului material în sumă de 300 (trei sute) lei, a prejudiciului moral în sumă de 15.000 (cincisprezece mii) lei, și a cheltuielilor de judecată în sumă de 4.000 (patru mii) lei, invocând că:

- prima instanță în mod eronat nu a reținut circumstanța agravantă prevăzută de art. 77 alin. (1) lit. n) Cod penal - săvârșirea infracțiunii cu folosirea încrederii acordate. Or, după cum rezultă din declarațiile depuse în cadrul urmăririi penale, inculpatul a pătruns în apartament, folosindu-se de încrederea părții vătămate Bosnea Dumitru, care având convingerea că inculpatul într-adevăr are intenția de a închiria apartamentul respectiv, i-a încredințat o cameră din locuință pentru a locui în ea și a se folosi de bunurile existente în locuință;

- prima instanță urma să stabilească o pedeapsă de mijloc, de compromis, echilibrată de concurența circumstanțelor atenuante cu cele agravante, iar pedeapsa cu muncă neremunerată stabilită inculpatului nu va realiza scopul pedepsei penale și nu va înlătura certitudinea că inculpatul nu va comite pe viitor infracțiuni similare, anume dat fiind caracterul neesențial al pedepsei stabilite.

4. Prin Decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2015, a fost admis din alte motive apelul declarat, casată parțial sentința în partea dispunerii restituirii părții vătămate Bosnea Dumitru, a perechii de ochelari ca corp delict.

Prin aceeași decizie a fost dispusă încasarea de la Gușila Mihail în beneficiul lui Bosnea Dumitru cheltuielile de judecată pentru acordarea asistenței juridice de către avocat, în mărime de 1000 lei, cu menținerea în rest a sentinței fără modificări.

5. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță a stabilit corect starea de fapt ce corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, încadrând just acțiunile inculpatului Gușila Mihail în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, după indicii calificativi ai furtului, adică sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

La fel, instanța de apel a conchis că necătînd la faptul că inculpatul Gușila Mihail își recunoaște pe deplin vina în cele incriminate, vinovăția acestuia în

comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, fiind dovedită și prin probele administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate de către prima instanță, și anume prin: procesul - verbal de audiere a părții vătămate Bosnea Dumitru din data de 04.09.2015 (f.d. 12), procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 04.09.2015 (f.d. 19), procesul-verbal de percheziției în apartamentul nr. 15 din bd. Mircea cel Bătrîn 8/1, mun. Chișinău din data de 16.09.2015 (f.d. 23).

Analizând alegațiile apelantului, prin care acesta critică blîndețea măsurii de pedeapsă stabilite inculpatului, instanța de apel a statuat că nu sunt motive temeinice de implicare în sensul casării sentinței contestate în partea individualizării și stabilirii pedepsei, menționînd că chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, avînd ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului incriminat prin rechizitoriu, la caz art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a reținut că prima instanță a efectuat o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul său în viața socială, precum și cel de înainte și după săvîrșirea infracțiunii incriminate. Astfel, instanța de apel a statuat că prima instanță a constatat corect că inculpatul a recunoscut vina în cele incriminate, s-a căit sincer de cele comise, infracțiunea imputată face parte din categoria celor mai puțin grave, anterior nu a fost atras la răspundere penală, de circumstanțele atenuante - recunoașterea vinovăției, de faptul că circumstanțe agravante - nu au fost stabilite. De asemenea, prima instanță a conchis corect că anume o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității ar asigura atingerea scopului pedepsei penale în privința inculpatului Gușila Mihail, or, în coraport cu circumstanțele speței și personalitatea inculpatului, o pedeapsă privativă de libertate ar fi neproportională. Totodată, ar fi nerezonabilă aplicarea pedepsei sub formă de amendă, din moment ce inculpatul nu este angajat și nu dispune de careva surse de venit stabile.

În același context, instanța de apel a concluzionat că potrivit sentinței primei instanțe, s-a dispus ca corpurile delict - televizorul de model „Finlux”, un cuțit de bucătărie, o pereche de ochelari pentru soare, o cratiță, o halteră - să se restituie părții vătămate Bosnea Dumitru. Astfel, instanța de apel a atestat că ochelarii de soare la care se face trimitere în sentință nu au constituit obiect al procesului-verbal de examinare al obiectului (f.d. 25), nu au fost recunoscuți și anexați în calitate de corp delict la cauza penală (f.d. 27), nu figurează în calitate de corp delict în cadrul raportului de terminare a urmăririi penale (f.d. 72) și nici în rechizitoriu (f.d. 89). Prin urmare, prima instanță în mod eronat a dispus că corpul delict - ochelarii de de soare, urmează a fi restituit părții vătămate Bosnea Dumitru, deoarece ochelarii de soare nu constituie corp delict la materialele cauzei penale, or, legea procedurală penală prevede expres că obiectul se recunoaște corp delict prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței judecată și se anexează la dosar.

Din acest considerent, instanța de apel a admis din alte motive apelul declarat și a casat sentința în partea dispunerii restituirii părții vătămate Bosnea Dumitru a ochelarilor de soare ca corp delict.

La fel, instanța de apel a conchis că o dată cu apelul declarat, avocatul părții vătămate a depus și acțiune civilă, totodată a constatat că partea vătămată nu a depus acțiune civilă în prima instanță, astfel aceasta nu a fost obiect al examinării în prima instanță, iar cauza a fost examinată în ordinea procedurii simplificate conform art. 364¹ Cod de procedură penală.

În acest sens, instanța de apel a statuat că din moment ce cauza penală a fost examinată în procedură simplificată, la caz, conform legislației, nu este posibilă contestarea sentinței în partea acțiunii civile, care nici nu a fost înaintată în prima instanță, nu a fost obiect al examinării acțiunea civilă în prima instanță, deoarece partea vătămată nu a depus acțiune civilă nici în cadrul urmăririi penale, nici în procesul examinării cauzei în prima instanță, motiv pentru care instanța de apel a respins apelul în partea laturii civile, urmînd ca acesta să se adreseze cu acțiune civilă în ordinea procedurii civile.

Analizînd circumstanțele cauzei și complexitatea dosarului penal, instanța de apel a considerat că suma de 1000 lei pentru compensarea cheltuielilor de asistență juridică, de participare a avocatului într-o singură ședință în instanța de apel este echitabilă, motiv pentru care instanța de apel a dispus încasarea din contul lui Gușila Mihail, în beneficiul lui Bosnea Dumitru, cheltuielile de judecată pentru acordarea asistenței juridice de către avocat în mărime de 1000 (una) mie lei, în rest respingînd pretențiile ca fiind nefondate, exagerate și nejustificate.

6. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către partea vătămată Bosnea Dumitru, care fără a indica nici un temei prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită casarea sentinței Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 27 octombrie 2015 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2015, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului Gușila Mihail să-i fie stabilită o pedeapsă mai aspră, privativă de libertate și cu admiterea acțiunii civile, cu încasarea în beneficiul părții civile Bosnea Dumitru, din contul inculpatului Gușila Mihail, a prejudiciului material în sumă de 300 lei, a prejudiciului moral în sumă de 15000 lei, a cheltuielilor de judecată în sumă de 4000 lei, invocînd că:

- în latura penală, pedeapsa stabilită prin sentința primei instanțe nu corespunde criteriilor generale de individualizare a pedepsei, fiind una prea blîndă;
- prima instanță a ignorat circumstanța agravantă prevăzută de art. 77 alin. (1) lit. n) Cod penal – săvîrșirea infracțiunii cu folosirea încrederii acordate. Or, după cum rezultă din declarațiile depuse în cadrul urmăririi penale, inculpatul a pătruns în apartament, folosindu-se de încrederea părții vătămate Bosnea Dumitru, care avînd convingerea că inculpatul într-adevăr are intenția de a închiria apartamentul

respectiv, încredințându-i o cameră din locuință pentru a locui în ea și a se folosi de bunurile existente în locuință;

- prima instanță urma să stabilească o pedeapsă de mijloc, de compromis, echilibrată de concurența circumstanțelor atenuante cu cele agravante;

- pedeapsa cu muncă neremunerată, aplicată de prima instanță, nu oferă nici o siguranță sau minimă garanție, că în viitorul apropiat inculpatul nu va comite infracțiuni similare;

- atât instanța de apel, cât și prima instanță nu au ținut cont că în privința inculpatului Gușila Mihail, este intentată o cauză penală în baza art. 152 alin. (2) lit. e), art. 287 alin. (2) Cod penal, care este în proces de examinare;

- motivele instanței de apel, prin care aceasta a lăsat acțiunea civilă fără examinare, se contrazic cu dispozitivul deciziei, astfel, deși instanța de apel a menționat că nu sunt temeuri de a soluționa acțiunea civilă în apel, pe de altă parte a dispus casarea sentinței primei instanțe în partea restituirii ochelarilor de soare, care nu au fost găsiți, recunoscuți în calitate de corp delict, dispunând și încasarea cheltuielilor de judecată, în sumă de 1000 lei, astfel dacă instanța de apel a considerat să lase fără examinare acțiunea civilă, urma să respingă și cerința cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată, pentru a permite adresarea ulterioară în instanța civilă;

- soluționând cerința privind încasarea cheltuielilor de judecată și excluderea ochelarilor de soare din rîndul corpurilor delict, instanța de apel urma să se pronunțe și asupra prejudiciului material în sumă de 300 lei și a prejudiciului moral în sumă de 15000 lei;

- concluzia instanței de apel referitoare la nesoluționarea acțiunii civile în apel din motiv că cauza penală a fost soluționată în procedură simplificată, conform art. 364¹ Cod de procedură penală, este nefondată.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recurs ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz se reține, că potrivit textului recursului declarat de recurent, acesta invocă temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, și anume că „*motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii și că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*”.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocând în acest context următoarele.

7.1. În privința temeiului indicat de recurent, prin care acesta contestă decizia sub aspectul că „*motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii*” precum și argumentelor invocate de recurent, care cad sub incidența acestui temei „*motivele instanței de apel, prin care aceasta a lăsat acțiunea civilă fără examinare, se contrazic cu dispozitivul deciziei, astfel, deși instanța de apel a menționat că nu sunt temeiuri de a soluționa acțiunea civilă în apel, pe de altă parte a dispus casarea sentinței primei instanțe în partea restituirii ochelarilor de soare, care nu au fost găsiți, recunoscuți în calitate de corp delict, dispunând și încasarea cheltuielilor de judecată, în sumă de 1000 lei, astfel dacă instanța de apel a considerat să lase fără examinare acțiunea civilă, urma să respingă și cerința cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată, pentru a permite adresarea ulterioară în instanța civilă; soluționând cerința privind încasarea cheltuielilor de judecată și excluderea ochelarilor de soare din rîndul corpurilor delict, instanța de apel urma să se pronunțe și asupra prejudiciului material în sumă de 300 lei, și a prejudiciului moral în sumă de 15000 lei*”, Colegiul penal constată că acestea nu și-au găsit confirmarea în urma cercetării materialelor cauzei și sunt neîntemeiate, dat fiind faptul că, instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată corect a casat parțial sentința privind condamnarea inculpatului Gușila Mihail în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, iar decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția, motivarea soluției fiind în corespundere cu dispozitivul deciziei atacate.

Astfel, din textul deciziei atacate (f.d. 148), rezultă că instanța de apel corect a respins argumentul avocatului privind admiterea acțiunii civile și în conformitate cu art. 225 alin. (4) Cod de procedură penală, a lăsat fără examinare acțiunea civilă, cu posibilitatea ca apelantul să se adreseze cu acțiune civilă în ordinea procedurii civile, din moment ce acțiunea civilă nu a fost depusă nici în cadrul urmăririi penale și nici în timpul examinării cauzei în prima instanță, nefiind obiect de examinare în prima instanță, prima instanță a pronunțat o sentință întemeiată și legală, fără a comite erori de drept, care ar fi constituit temei de casare de către instanța de apel în latura civilă.

Totodată, cheltuielile judiciare atribuite de către instanța de apel apelantului - 1000 lei, în conformitate cu prevederile art. 227 Cod de procedură penală, nu fac parte din acțiunea civilă propriu zisă, dar se evaluează separat de către instanță, ca cheltuieli suportate pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal în instanța

de apel, la caz în scopul asigurării asistenței juridice a părții vătămate, motiv din care instanța de recurs acceptă și însușește argumentele instanței de apel în această parte, fapt ce este în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În aceiași ordine de idei, cu privire la motivul menționat de recurent, precum că „*concluzia instanței de apel referitoare la nesoluționarea acțiunii civile în apel din motiv că cauza penală a fost soluționată în procedură simplificată, conform art. 364¹ Cod de procedură penală, este nefondată*”, Colegiul penal atestă că nu poate fi acceptat, deoarece acesta constituie o opinie subiectivă a recurentul, ce e ruptă din contextul deciziei instanței de apel, care în această formă își pierde esența utilizată de instanța de apel, or în decizia sa (f.d. 148), aceasta corect a menționat, că „*Prin urmare, dat fiind faptul că cauza a fost examinată în procedura simplificată, la caz conform legislației, nu este posibilă contestarea sentinței în partea acțiunii civile, care nici nu a fost înaintată în prima instanță, nu a fost obiect al examinării acțiunea civilă în prima instanță, deoarece partea vătămata nu a depus acțiunea civilă nici în cadrul urmăririi penale, nici în procesul examinării cauzei în prima instanță*”, astfel, în cazul când persoana nu s-a constituit ca parte civilă și nu a solicitat despăgubiri în fața primei instanțe, ea a pierdut dreptul de a face aceasta în fața instanței de apel, ce este prevăzut și în pct. 5.4. a Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12.12.2005 „*Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel*”.

7.2. Referitor la dezacordul recurentului privind stabilirea pedepsei penale inculpatului de către instanțele de fond, precum că „*s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*”, și motivele recurentului care cad sub incidența acestui temei, „*în latura penală, pedeapsa stabilită prin sentința primei instanțe nu corespunde criteriilor generale de individualizare a pedepsei, fiind una prea blândă; prima instanță a ignorat circumstanța agravantă prevăzută de art. 77 alin. (1) lit. n) Cod penal – săvârșirea infracțiunii cu folosirea încrederii acordate. Or, după cum rezultă din declarațiile depuse în cadrul urmăririi penale, inculpatul a pătruns în apartament, folosindu-se de încrederea părții vătămate Bosnea Dumitru, care avînd convingerea că inculpatul într-adevăr are intenția de a închiria apartamentul respectiv, încredințîndu-i o cameră din locuință pentru a locui în ea și a se folosi de bunurile existente în locuință; prima instanță urma să stabilească o pedeapsă de mijloc, de compromis, echilibrată de concurența circumstanțelor atenuante cu cele agravante; pedeapsa cu muncă neremunerată, aplicată de prima instanță, nu oferă nici o siguranță sau minimă garanție, că în viitorul apropiat inculpatul nu va comite infracțiuni similare; atît instanța de apel, cît și prima*”

instanță nu au ținut cont că în privința inculpatului Gușila Mihail, este intentată o cauză penală în baza art. 152 alin. (2) lit. e), art. 287 alin. (2) Cod penal, care este în proces de examinare”, Colegiul penal conchide că sunt neîntemeiate și constituie o interpretare subiectivă a recurentului, deoarece în urma examinării materialelor cauzei și a conținutului sentinței (f.d.110-112) primei instanțe și a deciziei instanței de apel (f.d.144-146), se constată că ambele instanțe corect și-au motivat soluția în privința vinovăției inculpatului, iar la aplicarea pedepsei de către prima instanță și de către instanța de apel s-a ținut cont de prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal și de criteriile de individualizare a pedepsei penale, prevăzute de art. 75 Cod penal, fiind luate corect în considerare, gravitatea infracțiunii săvârșite, care este mai puțin gravă, că inculpatul nu are antecedente penale, precum și prezența circumstanțelor atenunate și lipsa circumstanțelor agravante în rechizitoriu (f.d.88), ambele instanțe examinând cauza conform art. 325 Cod de procedură penală, în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, nu au reținut circumstanța agravantă invocată de recurent, fiind precizat corect și faptul că cauza a fost examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală și în conformitate cu prevederile alin. (8) a aceluiași articol, au aplicat în privința inculpatului Gușila Mihail o pedeapsă echitabilă ce va îndeplini scopul legii penale, or, instanța de apel corect a menționat că în coraport cu circumstanțele speței și personalitatea inculpatului, o pedeapsă privativă de libertate ar fi neproportională. Totodată, ar fi nerezonabilă aplicarea pedepsei sub formă de amendă, din moment ce inculpatul nu este angajat și nu dispune de careva surse de venit stabile.

8. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărîrea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul declarat se consideră inadmisibil fiind vădit neîntemeiat.

9. Conducîndu-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către partea vătămată Bosnea Dumitru, împotriva sentinței Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău din 27 octombrie 2015 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2015, în cauza penală privindu-l pe **Gușila Mihail Andrei**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **09 iunie 2016**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin